

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Gratia Delectante Et
Vincente

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066359

Caput I. Ad omne genus operationis requiri aliquam, & intercurrere
delectationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45367

CAPUT X.

Quibus in rebus sit delectatio Gratia?

CAPUT XI.

Quenam sint species hujus Sanctae delectationis.

CAPUT XII.

Cause scriptiois hujus: de gratiâ delectante.

CAPUT I.

Ad omne Operationis genus, requiri aliquam
& intercurrere delectationem.

QUOD in naturâ fieri videmus, ut in
omni penè operatione naturali (præ-
sertim vitali) admista sit quædam De-
lectatio, quâ singula Agentia, & ad
Agendum provocantur, & inter agendum ro-
borantur, & ad finem actionibus debitum im-
ponendum stimulantur: hoc ipsum in supernatu-
rali ordine fieri partim ratione docemur, partim
experientia convincimur, partim autoritate
doctrinaque Sapientium cognoscimus. Et facit
hoc (sicut omnia) sapientissimè Deus parens au-
torque tam naturalis quàm supernaturalis ordinis
quamvis enim ille Omnipotentissimâ suâ Virtu-
te & Efficacitate posset Creaturam omnem in
omnes actionum labores & conatus necessitan-
do impellere: id tamen minimè facit, sed arbitra-
tur ad Sapientiæ suæ eminentiam pertinere, si
Creaturas suas ad actionum sibi proportionata-
rum studia atque exercitia, ducat potius quàm
trahat, alliciat magis, quàm cogat, comitetur
spontè propendentes potius, quàm impellat
ignaras, nihilque minus quam operationem ap-
peten-

112
xi
: usque
: I
V

petentes. Ea propterea indidit creaturis suis & cognoscendi lumen & appetendi vim: ut cognoscendo irriteretur in eis appetitus, appetendo autem ut tendant, tendendo ut agant, agendo ut Voluntati Creatoris sui subserviant, subserviendo, finem suum, cuius capaces & ad quem ab Autore suo ordinatæ sunt, consequantur.

Et quia videbat appeti nihil posse nisi bonum Bonum verò esse, aliud honestum, jucundum aliud: utile aliud: ideò providentissime appetitui objecit res omnes, aliquâ saltem bonitate non vacuas, sed conditas: adjunxit autem appetitui cognitionem, ut per eam ad bonitatis scientiam perfectionem consecutionemque duceretur. Inde videmus nihil incognitum à quoquam appeti, nihil desiderari ignoratum, neminem in bono quantumvis præsentis dummodò ignotum sit delectari. Siquidem ignoti nulla cupido, nullus appetitus, nullus fructus. Sed in omnibus necessariò præcedit cognitio, sequitur appetitum actio, tandem finis, seu boni consecutio.

2.

Sed tamen Prudens Molitor omnium non arbitrabatur satis prospectum à se agentibus creatis, Cognitionem illis Appetitionemque inferendo, verum super hæc existimavit necessarium delectationem etiam Voluptatemque inspergere, quâ non minus suaviter Agentia ad operationes suas provocarentur, in iisque vel perseveranter continuandis, vel oportunè repetendis continuerentur. Inde videas animalia ad quærendum fructum mendumque cibum non tantum necessitate ad virium reficiendarum, sed etiam suavitate alere recreandi, demulcendi palatum. Videas oculos non tantum necessitate ad aspiciendum lumen

color
pulch
tentis
ad vo
harm
lectar

A
piet
expec
mirur
tatis;
neces
china
tandu
adhib
funct
eorum
que i

E

Q
que i
lemq
que v
circo
lia n
& al
nibu
conf
exer
oculo

coloremque compelli, sed etiam delectamento pulchræ lucis, elegantisque coloris, nec non latentis Symmetriæ provocari. Videas aures non ad voces tantum, sonosque converti, sed & harmoniæ consonantiæque intendere, eaque oblectari. Par de reliquis iudicium.

Atque ex hoc sine dubio fonte, censent Sapientes, triplici potissimum impulsu duci nos ad expediendas nostras actiones; Illuminatione nimirum intellectûs; Excitatione motuque voluntatis; & Oblectatione cupiditatis idem veritate, necessitate, bonitate, suavitate; Quas tres machinas, qui optimè commodissimèque ad excitandum in alicujus animo actionis desiderium adhibuerit is, etiam sufficientissime officio suo functus esse censetur: quippe qui nihil omiserit eorum quibus animus ad agendum operandumque induci natus est.

C A P U T II.

Esse in supernaturali vitâ Gratiâ que delectat.

Quoniam autem Deus hominem in duplici ordine constitutum esse voluit duplicemque illi Vitam, Naturalem nempe supernaturalemque indidit, nec non illi necessitatem utriusque vitæ operationibus defungendi imposuit, idcirco in utriusque hujus Vitæ actionibus, auxilia necessaria motivaque convenientia providit & assignavit. Et Naturalis quidem Vitæ functionibus, plurima eum instituisse adminicula in confesso esse: Ad supernaturalem verò vitam exercendam unum duntaxat, principale univer-

A 3

fale-

112
xi
: usque
: I
V